

Fagplan

[Ernæring - bachelor]

180 studiepoeng – studiested Tromsø

Bygger på Forskrift om nasjonal retningslinje for klinisk ernæringsfysiologutdanning av 01.02.2020
og Forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanninger av 06.09.2017

Studieplanen er godkjent av styret ved det helsevitenskapelige fakultet den 25.09.2025

Navn på studieprogram	Bokmål: Ernæring – bachelor Nynorsk: Ernæring - bachelor Engelsk: Nutrition - bachelor
Oppnådd grad	<i>Bachelor i ernæring</i>
Målgruppe	Personer som ønsker en grunnleggende utdanning innen humanernæring, og vil jobbe innen ernæringsfeltet eller innen yrker der ernæringskunnskap er nyttig. Etter bachelorgraden er det mulig å søke på opptak til master i klinisk ernæring for å bli autorisert klinisk ernæringsfysiolog. Eksempler på andre aktuelle masterutdanninger etter bachelor i ernæring kan være mastergrad i helsevitenskap, epidemiolog, master i folkehelse eller internasjonal helse.
Opptakskrav, forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskaper	For å få opptak på bachelorprogrammet kreves generell studiekompetanse eller realkompetanse, og i tillegg Matematikk R1/S1+S2 og Fysikk 1 + Kjemi 1+2 (etter Kunnskapsløftet) eller 2MX/2MZ+3MZ og 2FY + 2KJ+3KJ (etter Reform 94).
Politiattest	Søkere som får tilbud om plass på studiet må legge fram gyldig politiattest, jf. Forskrift til universitets- og høyskoleloven kapittel 6 (Kunnskapsdepartementet, 01.08.2024). Politiattesten inneholder opplysninger om personen er registrert i politiregistrene. Utfyllende informasjon om politiattest er gitt i Kunnskapsdepartementets forskrift til universitets- og høyskoleloven, kapittel 6 .
Skikkethetsvurdering	Etter lov om universiteter og høyskoler § 7-1 skal studier som utdanner til yrker der yrkesutøveren kommer i nær kontakt med andre mennesker, slik som lærerutdanninger og helse- og sosialfagutdanninger, deriblant studiet i klinisk ernæring, vurdere om studentene er skikket. Den løpende skikkethetsvurderingen skal foregå gjennom hele studietiden. Årsaken er blant annet hensynet til pasienter og klienter som studentene er i kontakt med. Om den enkelte studenten er skikket skal vurderes løpende både i den teoretiske og den praktiske delen av studiet. Det viktigste virkemiddelet for å vurdere en student som uskikket ligger som før i selve studiet, ved at studenten ikke får bestått til eksamen eller ikke får godkjent praksis. Det å vurdere en student som ikke skikket etter en særskilt sikkerhetsvurdering skal bare benyttes i helt spesielle tilfeller der andre virkemidler ikke har ført fram. • Forskrift om skikkethetsvurdering i høyere utdanning
Læringsutbytte-beskrivelse	Etter bestått studieprogram har kandidaten følgende læringsutbytte: Kunnskaper • <i>har god innsikt i grunnlaget for kunnskapsbasert ernæringsvitenskap og behovet for kontinuerlig faglig oppdatering</i>

	• har avansert kunnskap om menneskets fysiologi og om hvordan makro- og mikronæringsstoffer er bygget opp, omsettes og påvirker kroppens funksjoner • har avansert kunnskap innen forebygging og grunnleggende kunnskap om behandling av de vanligste ikke-smittsomme sykdommene og underernæring, samt variasjon i prevalens over tid, og hvilken betydning mat og helse har for et bærekraftig samfunn • har kunnskap om hvilke profesjoner, organisasjoner og etater som driver ernæringsarbeid, og om sentrale dokumenter som styrer ernæringsarbeidet • har kunnskap om kommunikasjon, veiledning, samhandling og samarbeid for å etablere tillit, ivareta en god relasjon og fremme motivasjon hos grupper og enkeltindivider, og om hvordan språk og kultur påvirker dette Ferdigheter • kan evaluere ernæringsstatus basert på kostregistreringer, biokjemiske prøver og/eller antropometriske mål • kan bruke relevante vitenskapelige og analytiske metoder innen klinisk ernæring, ernæringsepidemiologi, ernæringsbiologi og kostholds- og ernæringsforskning • kan vurdere hvordan ulike kilder til informasjon og feilinformasjon, samt ny teknologi, påvirker ernæring og helse Generell kompetanse • kan gi kunnskapsbaserte kostholdsråd til friske personer for å forebygge de vanligste ikke-smittsomme sykdommene • kan kommunisere med enkeltindivider og grupper av fagpersoner eller allmennheten med ulik helsekompetanse • kan finne og bruke relevant fagstoff innen ernæringsfeltet, vurdere og systematisk oppsummere vitenskapelig informasjon, tilegne seg ny kunnskap innen ernæring, analysere ernæringsrelevante problemstillinger og gjennomføre prosjekter • kan bidra til faglig og kunnskapsmessig utvikling innen ernæringsfaget • kan reflektere over etiske spørsmål knyttet til ernæringssituasjonen både lokalt og globalt, samt yrkesetiske og forskningsetiske problemstillinger • kan arbeide både selvstendig og i samarbeid med andre, presentere data skriftlig og muntlig for ulike målgrupper, og delta i faglige debatter
Faglig innhold og beskrivelse av studiet	Bakgrunn Usunt kosthold er blant de årsakene som i størst grad bidrar til tapte leveår i Norge. Potensialet for forebyggende ernæringsarbeid, både blant friske

personer og personer med sykdom, er derfor stort. Behovet for kunnskapsbasert ernæringskompetanse er betydelig i ulike sektorer og sammenhenger i samfunnet. Samtidig har mange sterke meninger om kosthold, men slett ikke alle har vitenskapelig grunnlag for det de uttaler seg om.

Bachelorstudiet i ernæring har som mål å gi studentene en kunnskapsbasert utdanning innen forebyggende ernæringsarbeid. Dette er særlig viktig i lys av den økende forekomsten av kostholdsrelaterte tilstander som overvekt, diabetes og kreft, samt en betydelig økning i andelen eldre i befolkningen. Samtidig ser vi en økende interesse for ernæring i samfunnet, med relevans innen en rekke områder som idrett og trening, ernæring for barn og unge, fremme av klimavennlig og bærekraftige kostholdsvaner, sykdomsforebygging og sunn aldring. For mange studenter vil det være naturlig å studere videre for å oppnå autorisasjon som klinisk ernæringsfysiolog. Som klinisk ernæringsfysiolog kan man arbeide på sykehus med behandling av ulike sykdommer, ofte i samarbeid med leger og andre helsearbeidere. Det finnes også muligheter innen forskning, undervisning, rådgivning eller arbeid med forebygging og folkehelse i helse – og omsorgstjenesten.

1 Profil

Ernæringsstudiet i Tromsø er preget av samhandling – studiet bygger på fagmiljøer ved flere institutter, og har en tydelig tverrfaglig profil. Studentene samarbeider med studenter fra andre helse- og realfag i starten av studiet. Dette forbereder dem på en arbeidshverdag hvor samarbeid med ulike helseprofesjoner i sykehus/helseforetak, kommuner eller andre stillinger er viktig. Studiet vektlegger profesjonell kompetanseutvikling innen kommunikasjon og etikk.

Studiet i ernæring legger vekt på et helhetlig syn på matens rolle i samfunnet og i folkehelsen. Mat handler ikke bare om næringsinnhold – den har også betydning for identitet, kultur, økonomi og livskvalitet. Derfor lærer studentene å se ernæring i sammenheng med både individets helse og bredere samfunnsspørsmål, som mattrygghet, bærekraft og sosial ulikhet. Dette helhetsperspektivet er viktig for å forstå hvordan kosthold påvirker helse på både individ- og befolkningsnivå.

Universitetet i Tromsø - Norges arktiske universitet (UiT) har et særlig ansvar for å rekruttere helsepersonell til Nord-Norge og å ta opp nordnorske problemstillinger. UiT har flere fremragende forskningsmiljøet, blant annet innen ernæringsepidemiologi. Ernæringsutdanningen samarbeider også med idrettsvitenskap ved UiT for å gi studentene mulighet til kompetanse innen ernæring og prestasjonsidrett, trening og menneskelig yteevne. Dette bidrar til at studentene får forskningsbasert undervisning, tilgang på tverrfaglig kompetanse, mulighet for utveksling og et solid grunnlag for videre masterprosjekt – enten de ønsker å bli klinisk ernæringsfysiologer eller å satse på en forskerkarriere.

2 Studiestruktur

Bachelorstudiet er et fulltidsstudium på campus Tromsø. Studiet er bygd opp av mindre emner av ulik størrelse (se tabell i neste punkt). Studiet starter med en introduksjon til ernæring. I de første tre semestrene er deler av undervisningen felles med studenter i biomedisin og realfag, og noe er felles med studenter i

medisin og odontologi. De aller fleste emnene er obligatoriske, men fjerde semester er tilrettelagt for utveksling og har noen frie studiepoeng.

Alle emnene har obligatoriske arbeidskrav som må være oppfylt/godkjent før studenten kan gå opp til eksamen. I emnebeskrivelsene og ved oppstart av hvert emne får studentene en liste over arbeidskravene. Mange av disse blir oppfylt gjennom deltakelse i obligatorisk undervisning. Arbeidskrav kan være deltakelse i gruppeundervisning, opptak av kostanamnese/journalnotat, gjennomføring av prosedyrer, innlevering av skriftlige oppgaver, utføring av kostregistrering og næringsberegning, delprøver, muntlige presentasjoner, praksisopphold med mer. Studiet har sine hovedpraksisperioder i 3. semester og 6. semester. Praksis er obligatorisk.

3 Innhold i studiet

Bachelorstudiet kan kombineres med masterstudiet i klinisk ernæring. Det finnes nasjonale retningslinjer for innholdet i utdanningen til klinisk ernæringsfysiolog ([Lovdata-forskrift 2020-01-03-24](#)). Bachelorprogrammet er bygd opp slik at det, sammen med masterprogrammet, oppfyller kravene i denne forskriften. De nasjonale retningslinjene (og dermed studieplanene i ernæring ved UiT) tar også inn felles læringsutbytter som er forskriftsfestet for alle helse- og sosialfaglige utdanninger ([Lovdata-forskrift 2017-09-06-1353](#)).

4 Gjennomgående tema

To temaer går igjen gjennom hele studiet: profesjonell kompetanse i ernæring (PROFERN) og vitenskapelig kompetanse i ernæring (VITERN). Dette er ikke egne emner, men integrert i de øvrige emnene. De fleste ERN-emnene har egne læringsutbytter knyttet til PROFERN og VITERN. Undervisningen i VITERN har som mål å trene studentene i en systematisk og kunnskapsbasert tilnærming fra starten av studiet. Dette inkluderer utvikling av evnen til kritisk analyse av informasjon og fremme av livslang læring. Videre skal VITERN forberede studentene på forskningsarbeid og gi dem et solid grunnlag for å forstå og anvende vitenskapelig metode.

PROFERN skal gi studentene tidlig innsikt i praksisfeltet og fungere som et forum for diskusjon og refleksjon rundt kliniske og etiske problemstillinger som oppstår gjennom utdanningen og praksis. Undervisningen i profesjonell kompetanseutvikling skjer gjennom veiledning fra lærere og kliniske ernæringsfysiologer. Temaer som kommunikasjon, etikk, kultur, samhandling og teknologi blir belyst for å styrke studentenes profesjonelle kompetanse og forberede dem på arbeidslivet

5 Første studieår

Studiet starter med et emne om ernæring, individ og samfunn, hvor sentrale perspektiver for hele bachelorprogrammet blir presentert. Deretter introduseres blant annet nasjonale kostråd, global ernæring, folkehelsearbeid og statistikk. Samtidig deltar studentene i et felleskurs for alle helsefagstudenter, som skal bidra til felles profesjonsforståelse og forberede til videre studier. I første semester er det også et emne i matvarekunnskap. Allerede første semester får studentene en introduksjon til arbeid som klinisk ernæringsfysiolog i sykehus gjennom observasjonspraksis. I andre semester deltar studentene, sammen

med bachelorstudenter i biomedisin, i undervisning innen biokjemi, celle- og molekylærbiologi, samt humanfysiologi.

6 Andre studieår

Andre studieår inneholder emner i makronæringsstoff og energi, grunnleggende epidemiologi, statistikk og metoder for kostvurdering samt praksis i primærhelsetjenesten. Fjerde semester er tilrettelagt for utveksling. Alle studenter må ta Examen philosophicum (10 studiepoeng). Studenter som reiser på utveksling, kan velge inntil 20 studiepoeng i valgfrie temaer. Studenter som ikke reiser på utveksling, tar 10 studiepoeng i valgfrie temaer og 10 studiepoeng innen idrett og ernæring.

7 Tredje studieår

Tredje studieår har mer fokus på ernæring, helse og sykdom, men inkluderer også et emne som dekker farmakologi, immunologi, epigenetikk og mikrobiologi, samt et emne om mikronæringsstoffer. I femte semester kan det komme utvekslingsstudenter fra utlandet, og undervisningen foregår derfor på engelsk. Sjette semester inneholder et omfattende emne om ernæring, helse og sykdom, i tillegg til en praksisperiode. Dette året preges av mer selvstendig arbeid, både gjennom bacheloroppgaven og lengre praksis.

Bacheloroppgaven, som er en litteraturstudie, er det siste emnet i bachelorstudiet og har et omfang på 10 studiepoeng.

Tabell: oppbygging av studieprogram

Semester	10 studiepoeng	10 studiepoeng	10 studiepoeng
1. semester	ERN-1000 Ernæring, individ og samfunn	ERN-1001 Matvarekunnskap og matvaretrygghet	HEL-0700 Samhandling, etikk og grunnleggende akademiske ferdigheter i helse- og sosialfag

	2. semester	MBI-100X Celle- og molekylærbiologi	MBI-XXXX Humanfysiologi	MBI-2001 Biokjemi
	3. semester	ERN-2011 Makronæringsstoffer og energi	ERN-200X Grunnleggende epidemiologi, statistikk og kostvurderingsmetoder	ERN-20XX Kommunikasjon, psykologi og praksis
	4. semester	FIL-0700 Examen philosophicum	Valgfritt emne	Valgfritt emne (utveksling) / IDR-XXXX Idrett og ernæring
	5. semester	ERN-2012 Mikronæringsstoffer	ERN-2013 Immunology, pharmacology, epigenetics and microbiology	ERN-2014 Nutrition, health and disease 1
	6. semester	ERN-2015 Ernæring, helse og sykdom 2		ERN-2025 Bacheloroppgave i ernæring
	Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer	Programmet har varierte undervisnings-, lærings- og arbeidsformer, og legger vekt på at studentene både skal kunne jobbe godt i grupper og selvstendig, og på studentaktive læringsformer. Selvstudium: Det forventes at studentene driver aktivt selvstudium i tillegg til den timeplanfestede undervisningen. Forelesning: Forelesningene brukes som hovedregel til å gi en introduksjon, oversikt eller oppsummering. De vil derfor vanligvis ikke ta opp alle detaljer, og forelesningene dekker ikke læringsutbyttet alene.		

	Studentaktiv læring Undervisningen bygger på varierte og studentaktive læringsformer – inkludert casebasert læring, teambasert læring, praksisnære oppgaver, ferdighetstrening som integrerer basalfag, samfunnsernæring/-medisinske fag og kliniske fag. Dette gir studentene et godt grunnlag for å anvende kunnskapen i reelle arbeidssituasjoner og i videre studier. Gruppearbeid/seminar: Ulike former for gruppearbeid og seminar har en stor plass i undervisningen. Her skal studentene ofte løse oppgaver, gjerne presentere for hverandre eller diskutere aktuelle temaer. PROFERN-seminar: PROFERN-seminarene er hovedarena for det gjennomgående temaet profesjonelle kompetanse i ernæring. Seminarene avholdes før og etter praksisperioder, langs hele studieløpet. Fagpersoner i ernæring leder seminarene som har til formål å veilede studentene i deres profesjonelle utvikling. E-læring: UiT bruker læringsplattformen Canvas til ulike formål, blant annet informasjon til studenter, innleveringer og delprøver. Universitetsbiblioteket tilbyr ulike nettbaserte informasjons-/kunnskaps-/læringskilder (http://www.uit.no/ub). Andre former for e-læring som interaktive nettbaserte forelesninger, nettbasert caseundervisning og virtuelle pasienter benyttes også. UiT samarbeider med andre universiteter om felles e-læringsressurser, som vil bli brukt der det er hensiktsmessig. Praksis: Praksis er lagt til tredje semester (forebygging, kommunikasjon) og sjette semester (rehabilitering eller kommunal praksis). Casearbeid og simuleringer er et redskap for å bygge bro mellom teori og praksis. I tillegg til å gi innblikk i klinisk praksis, skal utplasseringen også gi øving i kommunikasjon. Temaer fra praksis vil gå igjen i profesjonell ernæring, slik at man kan ta opp og fordype seg i problemstillinger man møter i praksis, både etiske, kommunikative og kliniske. Under utplassering skal studentene ha veiledning, vanligvis av en klinisk ernæringsfysiolog, men også andre som jobber innen ernæring og forebygging kan være veiledere. Det er laget egne læringsutbytter for praksisperiodene. Ferdighetstrening: Dette kan være teknisk, diagnostisk eller kommunikasjonstrening, og foregår med medstudenter, simulerte pasienter/skuespillere og pasienter. Laboratoriearbeid: Målet er at sentrale prinsipper innenfor for eksempel biokjemi og fysiologi skal illustreres gjennom ulike typer laboratoriearbeid og forsøk. Det trenes på bevissthet rundt sikkerhet, kvalitetskontroll og nøyaktighet. Det legges vekt på hvor viktig dokumentasjon er, gjennom skriving av laboratorierapporter som må godkjennes. Kjøkkenlaboratorium: Det vil bli noe praktisk matlaging, blant annet for å demonstrere en del matkjemi, lære om spesialkost, og for å synliggjøre hvordan matlagingen kan måtte endres for å oppnå behandlingsmål. Skriftlige oppgaver: Flere steder i studiet vil det være innlevering av større eller mindre skriftlige oppgaver. Muntlige presentasjoner: Kommunikasjonsferdigheter er sentralt, og trening i å gi tilbakemeldinger vil være viktig. I forbindelse med caseoppgaver vil det bli
--	---

	mundtlige presentasjoner fra studentene, og for eksempel oppgaver med kritisk lesing skal gjerne oppsummeres og diskuteres muntlig. Bacheloroppgaven skal presenteres muntlig som en del av eksamen. Eksamen: Følgende vurderingsformer brukes på studieprogrammet: Skoleeksamen, muntlig eksamen og hjemmeeksamen. Andre vurderingsformer kan bli aktuelle og vil da fremgå i respektive emnebeskrivelser.
Relevans	Bachelor i ernæring gir et bredt, tverrfaglig og forskningsbasert grunnlag som er relevant for ulike sektorer i arbeidslivet og for videre studier. Studiet gir kompetanse i ernæringsfag, folkehelse, formidling og forebyggende helsearbeid, og forbereder studentene på roller som krever tverrfaglig samarbeid og forståelse for sammenhengen mellom ernæring og helse. Etter endt bachelorgrad kan kandidatene arbeide innen forebyggende helsearbeid i kommune- eller spesialisthelsetjenesten, i frisklivs- og treningssentre, med helseformidling og rådgivning i opplysningskontor, pasientorganisasjoner og frivillig sektor. De er også kvalifisert for stillinger innen helseadministrasjon, folkehelseprosjekter, opplæring, og i næringsmiddelindustrien eller andre virksomheter i privat sektor som arbeider med mat og helse. Studiet er også tilpasset videre utdanning og faglig utvikling. Fullført bachelorgrad kvalifiserer for opptak til masterprogrammer ved UiT og andre universiteter, for eksempel master i klinisk ernæring (som gir autorisasjon som klinisk ernæringsfysiolog), master i folkehelse eller helsevitenskap. Studieprogrammet er faglig oppdatert og forankret i relevant fagutvikling både i akademia og i praksisfeltet. Det er utformet for å møte samfunnets behov for ernæringskompetanse og kunnskap om kostholdets rolle i forebygging, behandling og folkehelsearbeid.
Arbeidsomfang	Forventet arbeidsomfang for ett studieår er 1500–1800 arbeidstimer. Det betyr at for å nå læringsmålene må studentene forvente å arbeide 40 timer i uken med studiene, inkludert forelesninger, seminarer og selvstudium.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisningsspråket er vanligvis norsk (skandinavisk), men kan i noen tilfeller være engelsk. Femte semester er undervisnings- og eksamensspråket engelsk. En del av lærebøkene og annet undervisningsmaterieell er på engelsk.
Internasjonalisering	Studieprogrammet i ernæring er forankret i en internasjonal kontekst både gjennom undervisning, forskningsbasert kunnskap og utvekslingsordninger. Fjerde semester er tilrettelagt som utvekslingssemester, og studentene får mulighet til å gjennomføre deler av studiet ved utenlandske utdanningsinstitusjoner som UiT har avtaler med. Femte semester er organisert som innvekslingssemester, der internasjonale studenter kan følge undervisningen ved UiT. All undervisning i femte semester foregår på engelsk for å legge til rette for deltakelse fra både norske og internasjonale studenter, og for å styrke studentenes akademiske engelskkunnskaper. Studiet benytter i tillegg engelskspråklige lærebøker og undervisningsmaterieell, og det hentes med jevne mellomrom inn internasjonale gjesteforelesere som bidrar med oppdatert kunnskap fra ulike fagfelt. Undervisningen er forskningsbasert, og de fagmiljøene som bidrar i programmet deltar aktivt i

	internasjonale forskningssamarbeid og publiserer i internasjonale tidsskrifter. Dette sikrer at studentene får innsikt i ernæringsfaglige problemstillinger og folkehelseutfordringer i et globalt perspektiv
Studentutveksling	Studentene på bachelorprogrammet i ernæring har mulighet til å reise på utveksling i fjerde semester. Dette semesteret er spesielt tilrettelagt for internasjonal mobilitet, og faginnholdet er organisert slik at det skal være mulig å gjennomføre relevante emner ved utenlandske utdanningsinstitusjoner uten at det forsinker studieprogresjonen. Studieprogrammet har egne faglig, relevante utvekslingsavtaler med Harokopio University i Athen og Memorial University of Newfoundland (MUN), som begge har ernæringsfaglige miljøer med høy kvalitet. I tillegg kan studentene benytte seg av UiTs brede nettverk av kvalitetssikrede utvekslingsavtaler på institusjons-, fakultets- og instituttnivå. Disse inkluderer universiteter over hele verden, og studentene kan søke støtte gjennom etablerte finansieringsordninger som Erasmus+ og Nordplus. Relevansen av utvekslingsoppholdet ivaretas ved at det faglige innholdet i emner ved partnerinstitusjonene vurderes og godkjennes av programledelsen, slik at læringsutbyttet fra oppholdet blir i tråd med studieprogrammets mål. Studentene får veiledning i planlegging av utvekslingsoppholdet i god tid før avreise.
Praksis	Praksis er i hovedsak lagt til 3. og 6. semester bortsett fra 1 uke observasjonspraksis på 1. semester; totalt 5 uker. Praksis er delt i primær- og spesialisthelsetjenesten. Forholdet mellom teori og praksis ivaretas gjennom PROFERN-undervisning der studentene forberedes til, og reflekterer over, praksisrelevante tematikker før og etter praksisperioder.
Administrativt ansvarlig og faglig ansvarlig	Institutt for samfunnsmedisin ved Det helsevitenskapelige fakultet har det administrative ansvaret for studieprogrammet. Den administrative organiseringen av studieprogrammet er beskrevet i Håndbok for bachelor i ernæring og master i klinisk ernæring, med en oversikt over rollene til programstyret, programrådet, studieleder, emneansvarlige og emnekomiteer.
Kvalitetssikring	Studieprogrammet kvalitetssikres og videreutvikles i tråd med Kvalitetssystem for utdanningsvirksomheten ved UiT. Dette skjer gjennom en kombinasjon av sluttevalueringer (for eksempel ved bruk av digitale spørreskjema), løpende evalueringer gjennom studiediskusjoner og dialog mellom studenter og fagmiljø som danner grunnlag for forbedringstiltak, og det foreligger en egen evalueringsplan for bachelor- og masterstudiene i ernæring. Utdanningen har egen dynamisk utviklingsplan. Programrådet har en sentral rolle i å følge opp helheten i studieprogrammet, herunder å vurdere integrasjonen mellom emner levert av ulike institutt og sikre at studieprogrammets innhold er faglig oppdatert og relevant. UiT samarbeider med andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr gradstudier i ernæring for å sikre kvalitet på tvers av institusjoner. Dersom emner leveres i samarbeid med interne eller eksterne aktører, er det Institutt for samfunnsmedisin ved Det helsevitenskapelige fakultet som har det overordnede administrative og faglige ansvaret for hele studieprogrammet. Alle samarbeid skjer innenfor rammene av UiTs kvalitetssystem, og

	ansvarsdelingen er tydelig forankret og dokumentert. UiT delegerer verken det faglige eller det administrative hovedansvaret til eksterne parter.
Andre bestemmelser	<i>Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen, kvalitetssikringen og evalueringen av det spesifikke studieprogrammet skal eventuelt angis.</i>

